

[Indenrigsministeren]

Hvis regnskabet for 1989 og regnskabsudviklingen i 1990 tyder på, at besparelsen afviger væsentligt herfra, tages spørgsmålet op i forhandlingerne vedrørende den kommunale økonomi for 1991.«

Spm. nr. S 299

Til *skatteministeren* (13/12 89) af:

Jens Thoft (SF):

»Hvad agter ministeren at foretage i anledning af en ambassadørs omdeling af ubandoleret spiritus den 12. december 1989 til udvalgte medlemmer af Folketinget?«

Begrundelse

Spørgsmålet er foranlediget af den norske ambassadørs overtrædelse af toldreglerne for ambassader, men han er uden tvivl ikke den eneste ambassadør, der overtræder toldreglerne. Spørgsmålet er stillet til skriftlig besvarelse i henhold til Folketingets forretningsordens § 20, da et flertal i Skatteudvalget besynderligt nok benyttede sig af den helt usædvanlige fremgangsmåde at nægte at lade spørgsmålet tilgå ministeren som udvalgs spørgsmål.

Svar (21/12 89):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

I anledning af spørgsmålet har jeg indhentet en udtalelse fra Udenrigsministeriet. Det fremgår heraf, at diplomatiske missioner i henhold til artikel 36, stk. 1, i Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser (jf. Udenrigsministeriets bekendtgørelse af 11. november 1968) er fritaget for toldafgifter, skatter og tilsvarende afgifter på bl.a. effekter til repræsentationernes officielle brug.

I overensstemmelse med almindelig international praksis omfatter denne fritagelse også sædvanlig repræsentation, herunder gaver af mindre værdi, som missionerne måtte ønske at yde sine kontakter i opholdslandet, f.eks. i forbindelse med jul og nytår.

Jeg kan henholde mig til Udenrigsministeriets opfattelse. Da værdien af gaverne i det af spørgeren omtalte konkrete tilfælde ikke overstiger det kutymemæssige, agter jeg følgelig ikke at foretage mig videre.

Skatteministeriet har dog i sagens anledning bedt Udenrigsministeriet om, at det over for

ambassaderne indskærpes, at der bør udvises tilbageholdenhed med hensyn til anvendelse af højt beskattede varer til gaveformål.

Spm. nr. S 300

Til *landbrugsministeren* (13/12 89) af:

Glistrup (FP):

»Hvad med at fjerne forbudet mod farvede kartofler?«

Begrundelse

Siden Bordings dage har snæversynet korttidsorganisationsprotektionisme præget Landbrugsministeriet, der som et lakajbureau for landboforeningerne har udstedt alskens forbud mod, at udbudet beriger varierede, spændende husholdningsmuligheder i Danmark, der er søgt gjort til jerntæppeafspærret hjemmefødningssejlvglædeparadis på landbrugsområdet.

Et af de tusinde eksempler herpå er de blå kartofler, som nu er blevet aktuelle, fordi snobpressen er optaget af, at de blev serveret ved den yngste dronningesøsters sølvbryllup på Kronborg Slot.

Men intet er skidt, uden at det er godt for noget: i dette tilfælde for, at alle danske forbrugere – i hytte som ved hoffet – skal kunne få de blå, røde, gule og andre glædesbringere, som lever op i fremmede madlavninger uden dokumenterbare sundhedsrisici.

Svar (18/12 89):

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Der består intet forbud mod salg af farvede kartofler, men alene et krav om, at der kun omsættes spisekartofler, der har oprindelse i sygdomsfrit læggemateriale, jf. bekendtgørelse nr. 395 af 29. august 1985 om konsumkartofler.

Dette krav har grundlag i de bestræbelser, der i de sidste ti år gennem det såkaldte meritprogram er gjort fra landbrugets og kartoffelerhvervets side i samarbejde med Statens Planteavlsvforsøg for at rense dansk kartoffelavl for bl.a. kartoffelringbakteriose, hvis forekomst udelukker eller stærkt begrænser udførsel af kartofler.

Hvis der i kartoffelerhvervet er den fornødne interesse i avl af f.eks. blå kartofler, vil en sådan avl og omsætning kunne ske på grundlag af læggemateriale, der forinden gennem meri-